## Romeo (Tirat)

**Oyunun Adı:** Romeo ve Juliet
**Yazar:** William Shakespeare
**Çeviren:** Özdemir Nutku

**ROMEO** – Yarayla alay eder, yaralanmamış olan.
(Juliet yukarıda pencerede görünür)
Dur, şu pencereden süzülen ışık da ne?
Evet, orası doğru, Juliet de Güneşi!
Yüksel ey güzel güneş, öldür şu kıskanç Ay'ı,
Bak nasıl da sararıp soluvermiş Tanrıça kederden
Sen ondan daha güzelsin diye.
Kıskandığı için vazgeç ona bağlılıktan,
Sayrılı ve toydur bakirelik giysisi.
Soytarılar giyer bunu ancak
Sen çıkar bu giysileri, at üzerinden.
Kadınım benim, ah benim sevgilim bu!
Ne olur ah, bilseydin sevgilim olduğunu!
Konuşuyor, ama bir şey de demiyor;
Ne çıkar, anlatıyor ya gözleriyle
Karşılık vereceğim ben de!
Amma da yüzsüzüm, konuştuğu ben değilim ki!
Tüm göklerin en güzel yıldızlarından ikisi,
Yalvarıyorlar onun gözlerine işleri olduğundan:
Biz dönünceye dek siz parıldayın diye.
Gözleri gökte olsaydı, yıldızlar da onun yüzünde,
Utandırırdı yıldızları yanaklarının parlaklığı,
Gün ışığının kandili utandırdığı gibi tıpkı.
Öyle parlak bir ışık ağlayanı olurdu ki gözleri gökte,
Gece bitti sanarak kuşlar cıvıldaşırdı.
Bak, nasıl da dayamış yanağını eline!
Ah, eline giydiği eldiven olaydım da
Dokunaydım yanağına.
Konuşuyor. Ey parlak melek, konuş yine!
Sen, göz kamaştıran bir parlaklık veriyorsun geceye;
Cennetin kanatlı ulağısın başımın üstünde,
Tıpkı ölümlülerin hayretle açılan gözlerine gördüğün gibi.
Tembel bulutlara binip uçarken o havanın kucağında,
Onu seyreden insanlar gibi hayranlıkla,
Öylece bakıyorum ben sana.